

[BIELEJĄCY *part praes act*

N sg f bielejąć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Stający się białym, nabierający białej barwy; candens Vulg:

*Wyrażenie: »bielejący jako śnieg«: Alić oto Márya vkażálá fie bieleiäca trędem/ iáko śnieg. Leop
Num 12/10 (Linde).*

Cf **BIELEĆ**

ZZa